

[Stavad]

sieringsformer, så unge kan købe landbrug uden at møde op med 1 mill. kr. i baglommen. Gør vi ikke det, vil der være færre og færre, som har økonomisk formåen til at etablere sig som landmænd. Resultatet vil så være, at de i forvejen største landbrug vil vokse sig større og større. Sker det, vil generationsskiftet blive endnu vanskeligere, og fjerneje med aktieselskaber lurer lige omkring hjørnet.

Det, som måske undrer mest, er, at partiet venstre i praktisk politik støtter denne udvikling. Derimod er det en udvikling, som det konservative folkeparti offentligt har sat op som et ønskemål. Er det også det, venstre vil? Vil venstre en udvikling, hvor fremtidens landmand bliver bestyrer for pensionskasser og forsikringsselskaber? Med en let omskrivning af en gammel revyvisse kan man sige, at svaret må være: »Din mund siger nej, nej, men dine handlinger siger ja.«

Den finansieringsreform, som socialdemokratiet ønsker, vil derimod gøre det muligt for den unge landmand at etablere sig på sådanne vilkår, at han kan leve af bedriften, altså en meget mærkbar lettelse for landmanden i etableringssituationen. Finansieringsreformen kan yderligere være med til at sikre, at de mindste brug, som har behov for tillægsjord, kan få jordkøbsfinansiering på vilkår, som omgående kan være med til at forbedre landmandens økonomi, hvis det finansieres med de billige basislån. Herigennem sikrer vi, at de mindste brug, som vi kan forudse vil blive nedlagt, ikke får jorden solgt til de største landbrug, men at den jord er med til at gøre andre mindre brug store nok til at kunne fortsætte.

Endelig vil finansieringsreformen være et godt tilbud til mange landmænd om en gældsombytning. Jeg tror, at især mange såkaldte sølvbryllupslandmænd, som har for dårlig en indtjening, med en gældsprocent på 50-60, kan få en sådan økonomisk situation, at de kan fortsætte de sidste 5, 10, 15 år indtil pensionsalderen, hvis de får denne billige finansiering.

Som landbrugsministeren ofte har sagt, også her i dag, har penge penges pris, og derfor må landmanden give afkald på noget til gengæld for den billige finansiering, nemlig en del af den fremtidige værdistigning. Tager landmanden størst muligt basislån og størst muligt landbrugslån, vil det betyde, at

han til gengæld for en meget lav rente må afgive ca. $\frac{1}{3}$ af den fremtidige værdistigning. Det er ikke nogen uoverskuelig modydelse. Vi kan vel snarere sige tværtimod.

Jeg vil gerne understrege, at vores finansieringsreform er et tilbud til landmanden, som han kan vælge at benytte eller lade være med at benytte, altså et helt frivilligt tilbud, som liberalister – hvis de stadig findes – må være meget tiltrukket af, da det forøger valgmulighederne.

Da det, vi behandler, er et beslutningsforslag på grundlag af husmændenes ønsker til en finansieringsreform, som efterfølges af et egentligt lovforslag, er der efter vores opfattelse ingen grund til noget egentligt udvalgsarbejde. Udvalgsarbejdet får vi, når lovforslaget senere i denne samling kommer til behandling. Derfor håber vi i socialdemokratiet, at vi meget hurtigt kan få forslaget vedtaget, så folketinget senere i denne samling kan gennemarbejde en finansieringsreform med baggrund i et lovforslag fra regeringen.

Må jeg føje til til sidst, da et af de væsentligste punkter i ministerens indsigelse var, at dette skulle være et brud på realrenteskatteforliget ... nå, det glæder mig, at ministeren ikke sagde det, for det ville jeg gerne gøre nogle bemærkninger til, hvis det havde været tilfældet. Jeg er glad for, at jeg har misforstået ministeren, og at ministeren og jeg er enige om, at det ikke er tilfældet.

Rønholt (KF):

I en periode, hvor EF-landbrugspriserne har vist en faldende tendens, og hvor udsigterne ikke er bedre, er det ikke rimeligt, at man tilbyder en finansieringsreform, som bygger på opskrivning af restgælden efter reguleringspristallet. Hvordan kan det i sig selv være et langsigtet middel, når man samtidig siger i udvalgsrapporten, at det er uden interesse for folk uden skatteevne? Det kan ikke være et langsigtet mål i sig selv at skabe en reform, som aldrig giver skatteevne.

Jeg har godt set tabellerne i forslaget til reform, som peger på, at der i visse tilfælde kan være fordele for folk med en skatteprocent på 40, men hvem har en marginalbeskatningsprocent på 40? Den findes ikke i det nuværende system. Det er et teoretisk forslag, og det er et politisk forslag, som skal